ประวัติความเป็นมาของตำบลแวง
รวมถึงประวัติและการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลแวง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

มีรายละเอียดสำคัญที่เรียบเรียงตามลำดับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และกฎหมายปกครองท้องถิ่น ดังนี้

ความเดิมเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.๒๔๐๖ นายกวน ชาบ ารือ หลวงสอน หลวงราช นายหื่อ และนายถา ซึ่งอาศัยอยู่ที่บ้านธรรมละ บ้านเหล่าเสือโกก ตำบลโพนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ได้เดินทางมาเยี่ยมพี่สาวซึ่งแต่งงานกับชาวบ้านผ้าขาว จังหวัดสกลนคร ประสบกับมีข่าวร่ำลือว่าได้เอาหัวปลาทำเป็นก้อนเส่า เมื่อทั้งหกคนเดินทางมาถึงก็ได้พักอาศัยอยู่กับพี่สาวที่บ้านผ้าขาว ขณะที่พักอยู่นั้นได้ออกล่าสัตว์และมาล่าเสือได้บริเวณห้วยปลาหาง

นายกวน ชาบำรือ และคณะได้พิจารณาเห็นว่าระหว่างบริเวณบ้านห้วยสิม และห้วยปลาหาง น่าจะตั้งหมู่บ้านได้ จึงพากันอาศัยอยู่และตั้งหมู่บ้านขึ้นโดยให้ชื่อว่า บ้านดอนเสือโกก (ในขณะนี้คือบ้านตาลเดี่ยว ตำบลแวง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ในปัจจุบัน) หลายปีผ่านไปก็มีญาติพี่น้องมาจากจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามลงมาอยู่ด้วย หลวงสอน หลวงราช คำชมภู และนายถา ได้มาทำสวนแถบบริเวณบ้านแวงในปัจจุบัน โดยอาศัยน้ำดื่มจากหนองคูณ (หนองกลางบ้าน) หนองตูม หนองแวง

คำว่า “แวง” เรียกชื่อตามหญ้าแวง มีลักษณะคล้ายผือแต่มีใบเรียวคล้ายดาบ ส่วนนายหื่อ นั้นไปทำสวนที่บ้านโนนเรือในปัจจุบัน การทำสวนนั้นในช่วงที่ผลไม้ออกดอกก็จะนอนเฝ้าเพื่อไล่นก ไล่หนู ไม่ให้มากินพืช ผัก ในสวนของตนเอง ส่วนญาติพี่น้องจากจังหวัดอุบลราชธานี ก็อพยพตามลงมาเรื่อยๆ นายกวน ชาบำรือ ก็ได้พาไปทำสวนทำไร่แถบบริเวณหมู่บ้านสร้างดู่ในปัจจุบัน ประกอบกับบริเวณบ้านดอนเสือโกกมีพื้นที่คับแคบ จึงคิดจะตั้งหมู่บ้านขึ้นอีก แต่ยังหาทำเลที่เหมาะสมไม่ได้ เพราะเกรงกลัวต่อเจ้าที่เจ้าทาง จึงได้นำหลวงปู่ทวด หลวงปู่ขาว หลวงปู่ช่วย มาเสี่ยงทายว่าบริเวณไหนเหมาะสมจะตั้งเป็นหมู่บ้านโดยผลการเสี่ยงทายปรากฏว่า ดอนเชียงคูณมีภูมิประเทศดี จึงได้ตั้งถิ่นฐานอยู่อย่างเป็นหลักแหล่ง และลูกหลานก็ได้อยู่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันและได้ตั้งเป็นตำบลแวง เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๔๗๘ เป็นต้นมา ปัจจุบันตำบลแวง ได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านแวง หมู่ที่ ๑
๒. บ้านโนนเสาขวัญ หมู่ที่ ๒
๓. บ้านตาลเดี่ยว หมู่ที่ ๓
๔. บ้านสร้างแป้น หมู่ที่ ๔
๕. บ้านโคกสีไค หมู่ที่ ๕
๖. บ้านสร้างดู่ หมู่ที่ ๖
๗. บ้านโนนเรือ หมู่ที่ ๗
๘. บ้านนางัว หมู่ที่ ๘
๙. บ้านโพนงาม หมู่ที่ ๙
๑๐. บ้านดอนเขือง หมู่ที่ ๑๐
๑๑ บ้านโนนเสนสุข หมู่ที่ ๑๑

ประวัติการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแวง (อบต.แวง)

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของตำบลแวงมีการเปลี่ยนแปลงและแบ่งแยกโครงสร้างตามกฎหมายการกระจายอำนาจของประเทศไทยอย่างมีระบบ

๑. ยุคสุขาภิบาลและสภาตำบล (พ.ศ. ๒๕๐๙ - ๒๕๓๙)

- เดิมทีชุมชนที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและหนาแน่นในตำบลแวง ได้ถูกแยกออกไปจัดตั้งเป็นรูปแบบสุขาภิบาล เรียกว่า **"สุขาภิบาลตำบลแวง"** ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙

- ในขณะที่พื้นที่รอบนอกซึ่งเป็นเขตเกษตรกรรมและหมู่บ้านชนบท ได้รับการดูแลในรูปแบบของ **"สภาตำบลแวง"** ตามกฎหมายการปกครองท้องที่

๒. การจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (พ.ศ. ๒๕๓๙)

- ด้วยผลของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้และพร้อมทั่วประเทศให้เป็นนิติบุคคล ซึ่งสภาตำบลแวงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น **"องค์การบริหารส่วนตำบลแวง"** องค์การบริหารส่วนตำบลแวงเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ ง วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ลำดับที่ ๒๖๕๖

๓. การปรับบทบาทและการบริหารในปัจจุบัน

- ในเวลาต่อมา (พ.ศ. ๒๕๔๒) เขตสุขาภิบาลตำบลแวงเดิม ที่มีความหนาแน่นสูง ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น **เทศบาลตำบลดอนเขือง**

- ส่งผลให้ องค์การบริหารส่วนตำบลแวง มีบทบาทหน้าที่ดูแลพื้นที่ราชการและพี่น้องประชาชนในเขตชนบทและหมู่บ้านรอบนอกทั้งหมด (นอกเขตเทศบาลตำบลดอนเขือง) โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ **หมู่ที่ ๑ ตำบลแวง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร** ทำหน้าที่ทำนุบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นมาจนถึงปัจจุบัน

เขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแวง มี ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. บ้านแวง หมู่ที่ ๑
๒. บ้านโนนเสาขวัญ หมู่ที่ ๒
๓. บ้านตาลเดี่ยว หมู่ที่ ๓
๔. บ้านโคกสีไค หมู่ที่ ๕
๕. บ้านสร้างดู่ หมู่ที่ ๖ (ส่วนที่อยู่นอกเขตเทศบาลตำบลดอนเขือง)
๖. บ้านโนนเรือ หมู่ที่ ๗
๗. บ้านนางัว หมู่ที่ ๘
๘. บ้านโพนงาม หมู่ที่ ๙
๙ บ้านโนนเสนสุข หมู่ที่ ๑๑